

ВИКОРИСТАННЯ СУЧАСНИХ НОВІТНІХ МЕТОДИК НАВЧАННЯ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ ЯК ОСНОВИ ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ОСВІТНИХ ПОСЛУГ

*Дмитрієва О.І., к.е.н., доцент
Харківській національній автомобільно-дорожній
університет*

На сучасному етапі на Україні стоїть проблема, пов'язана з якістю вищої освіти, що є запитом майбутнього країни в європейському та світовому цивілізаційному просторі. Якісна освіта дає змогу стати конкурентоздатними на ринку праці. Отже, головним завданням закладів вищої освіти (ЗВО) сьогодні є робота над підвищенням якості освітнього послуг. Цю роботу необхідно проводити з використанням сучасних новітніх методів навчання.

В Законі України «Про вищу освіту» важливою складовою діяльності закладів вищої освіти є інноваційна. Ключовою задачею інноваційної діяльності університету є здобуття наукових знань за допомогою проведення наукових досліджень та розробок, створення та впровадження нових конкурентоспроможних технологій, забезпечення інноваційного розвитку здобувачів освіти та підготовки фахівців інноваційного типу. Тому першочерговим питанням у діяльності ЗВО повинна буди якісна підготовка інноваційно орієнтованих фахівців, здатних проектувати нові види діяльності у різних галузях на основі процесу отримання, генерації, поширення і застосування нових знань, бути конкурентоспроможними в сучасних умовах.

Основною метою Національної стратегії розвитку освіти в Україні на 2012–2021 роки, Концепції розвитку освіти в Україні на період 2015–2025 роки та Стратегії реформування вищої освіти в Україні до 2020 року – є підвищення її якості та конкурентоспроможності як умови інноваційного сталого розвитку українського суспільства.

Важливим елементом цього питання є впровадження дієвої системи забезпечення якості освітньої діяльності та якості вищої освіти (система внутрішнього забезпечення якості).

Впровадження та забезпечення системи якості навчання майбутніх фахівців повинно базуватися на таких процедурах та заходах: визначення принципів та процедур забезпечення якості вищої освіти; здійснення моніторингу та періодичного перегляду освітніх програм; щорічне оцінювання здобувачів вищої освіти, науково-педагогічних і педагогічних працівників університету та регулярне оприлюднення результатів таких оцінювань на офіційному веб-сайті, на інформаційних стендах та в будь-який інший спосіб; забезпечення підвищення кваліфікації педагогічних, наукових і науково-педагогічних працівників; забезпечення наявності необхідних ресурсів для організації освітнього процесу, у тому числі, самостійної роботи студентів; забезпечення наявності інформаційних систем для ефективного управління освітнім процесом; забезпечення публічності інформації про освітні програми, ступені вищої освіти та кваліфікації; забезпечення ефективної системи запобігання та виявлення академічного плагіату у наукових працях працівників вищих навчальних закладів і здобувачів вищої освіти.

Враховуючі досвід діяльності європейських університетів, розвиток університету на шляху інноваційного розвитку та забезпечення якості освітніх послуг повинен здійснюватися за наступними напрямками: стратегічний – інноваційні проекти/програми, розраховані на якісні зміни в діяльності; організаційний – реалізація нових методів організації

навчального процесу; пізнавальний – формування м'яких навичок (soft-skills); технологічний – застосування сучасних технологій навчання.

Інноваційний розвиток система освіти вимагає від викладачів вміння творчо застосовувати і розвивати свої знання. Тому необхідно шукати нові методи навчання, які сприяють ефективному розвитку існуючих у студентів здібностей і формуванню навичок самостійності, креативності, системності мислення, умінню перебудовуватися в сучасному суспільстві, що нестримно змінюється. Щоб вирішити це завдання, викладач повинен постійно шукати різноманітні інноваційні форми проведення занять, які відрізняється від стандартних. При плануванні занять викладач повинен продумати не тільки що розповісти по темі предмета, але, і як донести інформацію та зацікавити майбутніх фахівців. В якості помічників можна використати Інтернет-ресурси у яких надана велика кількість цікавої інформації у вигляді текстових документів, відеоматеріалів, презентаційних слайдів і так далі.

Важливим фактом є індивідуальні особливості здобувачів вищої освіти, що передбачає відмінності у засвоєнні матеріалу, а тому й використання різноманітних сучасних підходів. З іншого боку сучасний студент дуже швидко пристосовується у напрямку очікуваного результату від навчання у вищому закладі. Таким чином, сучасні методики навчання у вищій школі мають відповідати наступним правилам: методики навчання конкретної дисципліни мають бути різноманітними; враховувати очікуваний рівень результативності навчання студента; відображати рівень розвитку науки і техніки; методики навчання мають бути наочними, практичними та цікавими для сприйняття матеріалу.

Виходячи з вищезазначеного, основними інноваційними методами, що застосовуються в університеті при навчальному процесі є: дистанційне навчання; динамічне навчання та програма подвійних дипломів; міжнародне співробітництво, обов'язкове міжнародне стажування

студентів та випускників, обмін досвідом; програми сприяння працевлаштуванню випускників; матеріальна-технічна база, яка відповідає сучасним міжнародним стандартам; участь університету в асоціаціях організацій, які займаються просуванням вищої освіти в бізнес-середовищі; тренувальні компанії, які надають студентам можливість набуття робочого досвіду; створення та розвиток бізнес-інкубаторів на базі Університету, де студентів та науковців навчають, як втілити в бізнес результати їх ідей та досліджень.

Таким чином, інтегрування ЗВО в освітній та науковий європейський простір є обов'язковою складовою глобалізації вищої освіти, що забезпечує підвищення їх конкурентоспроможності за рахунок підвищення якості всіх видів діяльності, зокрема розвитку інноваційної діяльності. Підготовка фахівців інноваційного типу, затребуваних на національному та міжнародних рівнях, забезпечить стійкі конкурентні переваги як випускника, так і університету, сприятиме максимізації задоволення кадрових потреб, відповідності очікуванням та інтересам роботодавців та актуалізації вищої освіти.

Література:

1. Енциклопедія освіти. Академія педагогічних наук України; гол. ред. В.Г. Кремень. Київ : Юрінком Інтер, 2008. 1040 с.
2. Захарченко В. М. та ін. Національний освітній глосарій : вища освіта / За ред. В.Г. Кременя / 2-е вид., перероб. і доп. / авт.-уклад. Київ : ТОВ «Видавничий дім «Плеяди», 2014. 100 с.
3. Панич О. Зовнішня оцінка якості вищої освіти в Україні: що може бути змінено?. URL : <http://education-ua.org/ua/articles/430-zovnishnya>. (дата звернення 13.11.2020)